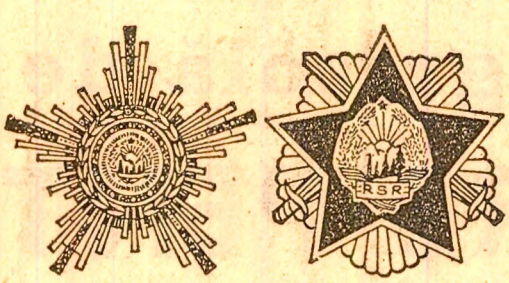

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

LII Nr. 12 474 Prima ediție

Vineri 1 octombrie 1982

6 PAGINI — 50 BANI

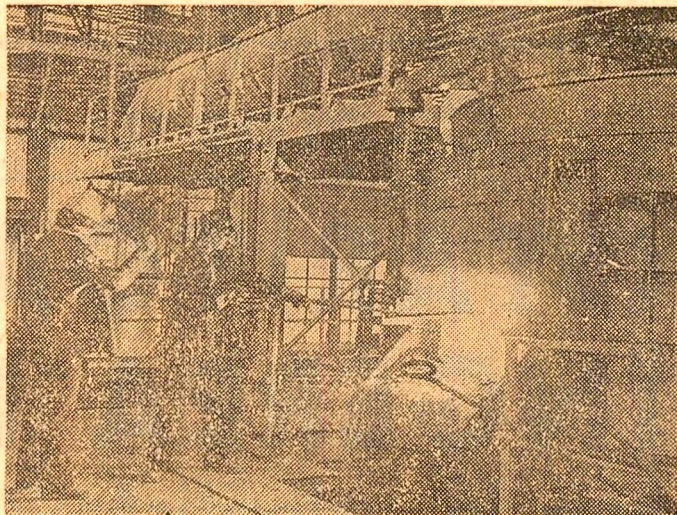
intrat în ultimul trimestru al anului
spundere maximă pentru
realizarea integrală
a planului pe 1982!

RECOLTAREA PORUMBULUI —urgența numărul unu a acestor zile

• Pînă în seara zilei de 29 septembrie, porumbul a fost strîns de pe mai mult de un milion de hectare — 48 la sută din suprafața cultivată • Condiții similare, rezultate diferite între județe aflate în aceeași zonă • La culesul manual să fie concentrate mai multe forțe de la sate • Starea vremii impune ca tot ce se strînge într-o zi să fie pus pînă seara la adăpost

Pînă în seara zilei de 29 septembrie, porumbul a fost recoltat de pe 1 013 312 hectare, ceea ce reprezintă aproape jumătate din suprafața cultivată. Într-un amăr de 15 județe, așa cum rezultă din cifrele înscrise pe hartă, recoltarea este mai avansată; în schimb, alte situații nu poate fi considerată corespunzătoare. Porumbul s-a cules practic în întreaga țară, dar rezultatele sînt mult diferite chiar între județe aflate în aceeași zonă. Buneoară, în zona I — între 74 la sută (Tulcea); în zona a II-a — între 91 la sută (Iasi) și 24 la sută (Caras-Severin); în zona a III-a — între zero la sută (Brasov și Covasna) și 59 la sută (Hunedoara).

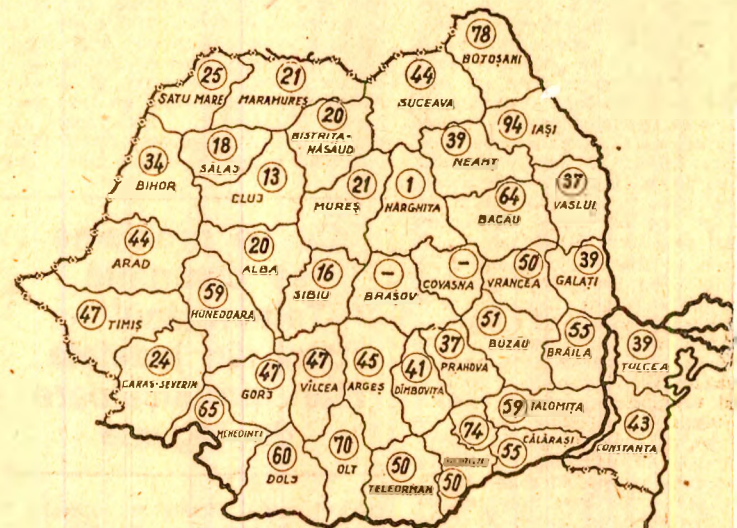
Stadiul diferit al recoltării are o singură explicație plauzibilă: insuficienta mobilizare a mecanizatorilor, cooperanților și locuitorilor de la sate la cules, deficiențele de ordine organizatoric care împiedică realizarea vitezei zărilor de recoltare. Fapt este că în ziua de 29 septembrie, numai 4 județe — Olț, Iași, Ialomița, Călărași și Arad — din 13 aflate în zona I, au realizat viteza de lucru prevăzută, 5 — Bihor, Dimbovița, Vâlcea, Gorj și Botoșani din 18 situate în zona a II-a, și 3 — Sălaj, Hunedoara și Maramureș — din 12 aflate în zona a III-a. Ce au de spus în această privință organele de partid și agricole din județele care nu au realizat în ziua de 29 septembrie viteza de lucru prevăzută? Adresăm această întrebare mai ales organelor de partid și agricole din județele Constanța, Tulcea, Timiș, Satu-Mare, Galați și

La Combinatul de utilaj greu din Cluj-Napoca

A fost elaborată prima șarjă la oțelăria electrică

A fost elaborată prima șarjă de oțel la primul cuptor electric al oțelăriei de la Combinatul de utilaj greu din Cluj-Napoca, obiectiv industrial a cărui plată de temelie a fost pusă de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Noul cuptor electric are o capacitate de 50 000 tone pe an oțel lichid. Aici se vor elabora lingouri în greutate de 4—120 tone, în funcție de necesități, care vor acoperi nevoile combinatului de oțeluri, aliate și forțe aliate. Oțelăria electrică este dotată în proporție de peste 80 la sută cu utilaje fabricate în țară. (Al. Mureșan, corespondentul „Științei”).

STADIUL RECOLTĂRII PORUMBULUI ÎN UNITĂȚILE AGRICOLE SOCIALISTE LA 29 SEPTEMBRIE

COOPERATORI! MECANIZATORI!

OAMENI AI MUNCII DIN AGRICULTURĂ

LOCUITORI AI SATELOR!

Participați cu toate forțele și mijloacele, cu toată puterea de muncă, din zori și pînă seara, la stringerea, transportul și depozitarea recoltei de porumb! Nu precupețiți nici un efort pînă ce întreaga producție nu va fi pusă la adăpost!

AU ÎNCHEIAT SEMĂNATUL ORZULUI

Județul Dimbovița

Lucrătorii ogarelor din județul Dimbovița, în frunte cu comunistii, au încheiat însemnarea orzului. Va raportăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, se spune în telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, de Comitetul județean Dimbovița al P.C.R., că mecanizatorii, tărani cooperanți și lucrătorii întreprinderilor agricole de stat și-au concentrat, în prezent, toate forțele la stringerea și depozitarea porumbului, sticlei de zahăr, legumelor și fructelor, la recoltarea furajelor, la eliberarea terenurilor, executarea arăturilor și semănatul grîului.

Județul Iași

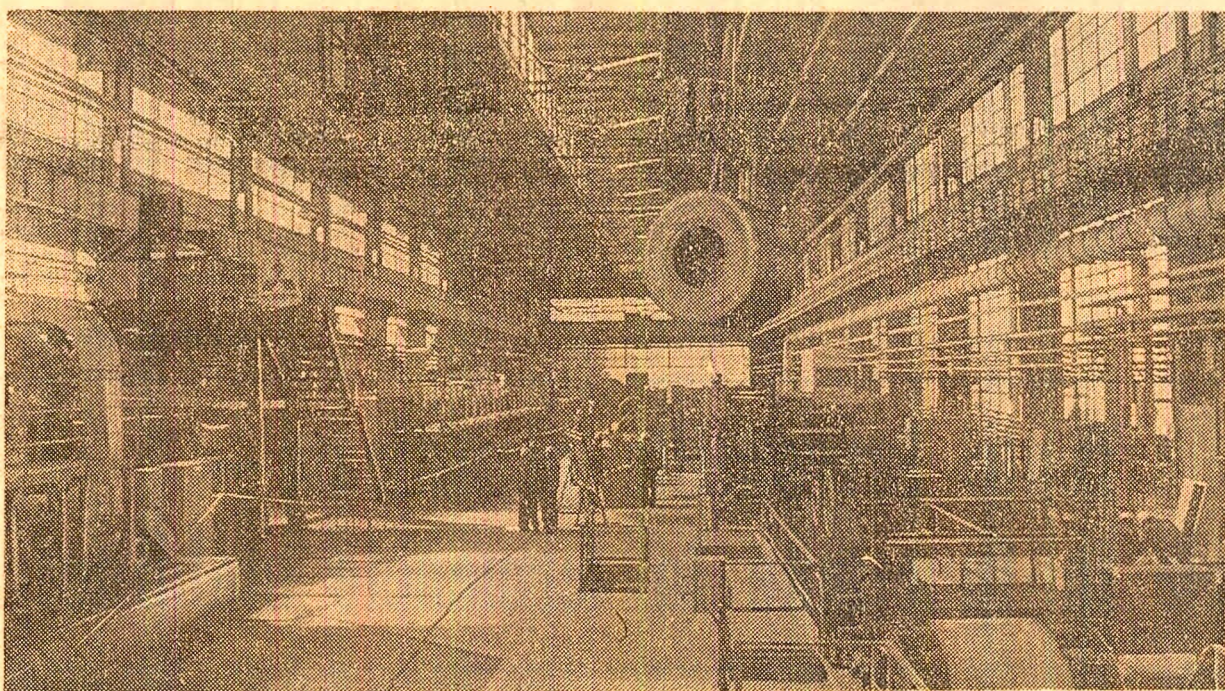
Acționând în spiritul indicațiilor și sarcinilor date de dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe secretar general, cu ocazia recentelor vizite de lucru în județul nostru, se spune în telegrama adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu, de către Comitetul județean Iași al

P.C.R., oamenii muncii din agricultură raportează conducerei partidului încheierea însemnării culturii orzului. În continuare se arată că toate forțele sînt concentrate la terminarea semănatului grîului, la recoltarea culturilor de toamnă, stringerea și depozitarea furajelor.

Județul Vrancea

Oamenii muncii din agricultura județului Vrancea au încheiat, în ziua de 28 septembrie 1982, însemnarea orzului.

În telegrama adresată cu acest prilez C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, de Comitetul județean Vrancea al P.C.R., se spune: Mecanizatorii, cooperanții, oamenii muncii din unitățile agricole de stat din Vrancea acționează în prezent pentru recoltarea, într-un timp scurt a porumbului, strugurilor, legumelor și fructelor, furajelor și pentru livrarea întregii producții stabilite la fondul de stat, pentru pregătirea terenului și însemnarea grîului la termenul stabilit.

La Tirgoviște, pe vatra vechii „cetăți de scaun”, pulsează azi ritmurile industriei moderne

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

Localitatea: una cu a-din rădăcinii în istorie — Giurgiu. Uzina: una dintre cele mai moderne — întreprinderea constructoare de mașini și utilaj greu (I.C.M.U.G.). Ea se găsește într-un oraș aflat acum într-o perioadă de dezvoltare accelerată (după cîteva decenii el a redevenit capitală de județ, în urmă cu mai puțin de doi ani). O întreprindere nouă, la care sînt în curs de construcție temelie la așezat-o însuși președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în decembrie 1976, atunci cînd, împreună cu tovarășul Todor Jivkov, a inaugurat lucrările de construcție a unei întreprinderi româno-bulgare, la Giurgiu și la Ruse, expresie a relațiilor de strînsă prietenie și colaborare dintre cele două țări. Întreprinderea de la Giurgiu a ajuns acum în plină activitate productivă. Așa-numita perioadă de finalizare a investiției (pentru o primă etapă) se apropie de sfîrșit.

Zidurile noi, cu mari suprafețe colorate într-un albastru de cer senin, cu geamuri mari și curate, platforme și alai noi din beton, în halele de producție mașinile sînt noi și ele, sentiment stenic de casă nouă.

Mai fusesem aici în urmă cu doi ani. Același om care îmi vorbise atunci și îmi arătase cu emoție primele eforturi pentru a fi realizate întregile produse (simple remorci tehnologice pentru instalatii petroliere și o primă instalație de foraj) îmi arată și acum (de data aceasta cu aerul celor care au înaintat serios într-o maturitate a muncii) o uzină care, de la un „cîmp” la altul, produce și lasă cu dezagărire în urmă dificultățile, pașii încă nesiguri ai începutului. Mariu Pavel, secretarul comitetului de

partid al uzinei, far în activitatea profesională se află la serviciul personal-instrucție. Funcțiile cheie ale acesteia din urmă, într-o întreprindere care își formează și încheie un colectiv de muncitori și specialiști. Și atunci ca și acum l-am văzut pe omul întrebărilor ce i se pun cu o mare frecvență: „Pe cine mai trimitem la școală de la matriță?” „De unde mai luăm turnători-forma-

toare — armăturile industriale, robinetii de pînă la 1 200 mm diametru și presurizări de 10 atmosfere, nu prea avem desfacere pentru ele, nu se cunoaște în țară că există și că producem așa ceva, o s-o rezolvăm noi și p-asta... Proiectele de pompe de noii de 160 de atmosfere avem în omologare și altele...”. Și astfel, nu știu de ce, mi-a venit în minte imaginea cîmpului mlaștinos

vitegia istoriei să rămîna la forme rudimentare. Pentru a se naște acest stat de 10 atmosfere, nu prea avem desfacere pentru ele, nu se cunoaște în țară că există și că producem așa ceva, o s-o rezolvăm noi și p-asta... Proiectele de pompe de noii de 160 de atmosfere avem în omologare și altele...”. Și astfel, nu știu de ce, mi-a venit în minte imaginea cîmpului mlaștinos

— Cine ești dumneata, tinere? — Eu? Sint maistru.

ASPIRAȚIILE MATURE ALE UNEI UZINE TINERE

torii și frezorii? „Pe mine cum dăm cutare sau cutare mașină la mare complexitate și finețe?” Etc, etc. Deci tovarășul Pavel îmi prezintă din nou reportajul uzinei, încercînd, de fapt, să-mi convingă pe cum că între ce era acum doi ani și ce este acum este o distanță cosmică. Începem cu o expoziție a produselor, din holul mare al pavilionului administrativ. Pentru produsele mari (instalații de foraj) și cele mici (piele, pentru cele mici — piele, în original, „lată, am început acum doi ani cu FSIB — o instalație de foraj seismic. Acum am evoluat, produsul a fost reproductat, modernizat, se nușmește FSID sau FSC 2,5 și este tot ce poate fi mai nou în domeniu. La fel, aceste utilaje FG-5 și FG-8, noi, omologate, cu foarte bune rezultate practice. Iată aici machetele unor instalații pentru viitor, sînt încă în concepție, nu vorbim despre ele... Din-

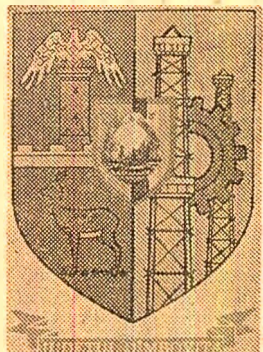
care se întindea pe aici pînă în urmă cu 6 ani, peste care brusc suprapun imaginea acestei uzine și a produselor ei industriale de tehnică sofisticată și cred, așa ceva este tot ce poate reprezenta mai bine ideea de progres într-o țară care își cucerește cu eroism viitorul.

Pornim mai departe. Pășim în universul uman și mecanic al marilor spații de producție, sub bolți înalte de beton și sticlă în care sînt și sute de oameni se slujesc de puterile lor mașinilor pentru a modela oțelul și a-l sili să devină...mașini. Ale străluite de struguri, carusel și freze portal, rabotează și strunguri automate, un zămet continuu al materiei în prefăcerea, al muncii omului pentru propria sa înălțare în civilizație. Toate acestea unde? Unde — să nu uităm asta! — nu era nimic, nimic altceva decît existență umană multă vreme silită de

— Parcă prea tînr pentru asta... — Cred că e o prejudecată. Gîndindu-mă că mi-am început viața de muncitor din adolescență. Mai întîi la șantierul naval și pe urmă, pentru că a fost nevoie, am venit aici, chiar dacă era mai greu, că erau totuși începători, pe unii trebuia să-i așezi cu mina... Măi, tu stai aici și fă cutare treabă!... Începutul n-a fost deloc simplu... Vorbește ca un bătrîn mester, despre amintiri vechi (doi ani e timp îndelungat aici). Reia: — Dacă vă uitați, pot să vă spun asta? Poate pentru că nu care cumva să-mi scape lucrul cel mai important: maturizarea tînrului colectiv... Față de care oamenii aceștia, educatorii, sînt, cum se vede, extrem de preocupati. Ei participă, ei fauresc istorie și destine.

Mihail CARANFIL

DIN CARTEA MARILOR ÎMPLINIRI SOCIALISTE ALE POPORULUI CONDUS DE PARTID AZI, JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Dimbovița, județ încărcat de istorie. Mari voievozi ca Mircea cel Bătrîn, Vlad Tepeș, Radu de la Afumați, Mihail Viteazul au purtat pe aceste meleaguri glorioase bătălii pentru neamul, pentru apărarea patriei. Și tot de aceste locuri sînt legate numele unor cititori de spiritualitate românească, între care Neagoe Basarab, Petru Cercel, Constantin Brîncoveanu. Aici a ființat primul teatru tipografic românesc, aici, mari poezi ai neamului au militat pentru „creșterea limbii românești și-a patriei cinstite”.

Dimbovița, județ străbătut de ape rezezi, cu cîmpii mănoase, păduri seculare și livezi renumite, cu subsol bogat în petrol și cărbune.

Dimbovița, județ cu agricultură intensivă, cu industrie modernă, cu oameni harnici și pricepuți, avînd, azi, toate condițiile să asigure valorificarea superioară a resurselor materiale și de muncă.

Dimbovița, județ puternic ancorat pe coordonatele progresului social, ale civilizației socialiste.

Despre realitățile de azi ale acestui județ, despre vocația lui contemporană, în pagina a 3-a a ziarului.

O datorie patriotică

Însemnări de Mihail STOIAN

Întimplarea a potrivit în așa fel lucrurile, încît să stau de vorbă cu învățătoarea Florica Viteza, de la Școala generală Sînlăz, chiar imediat după începerea noului an școlar. Practicîndu-și profesunea cu zel și inteligență de aproape trei decenii, învățătoarea nu discută doar despre numărul de ore pe care-l cheltuiește la catedră, nici despre cît îi ia pregătirea planurilor de predare, nici despre celelalte activități importante pe care le deslășoară ca secretar al organizației de bază. Atenția și preocupările sale se îndreaptă spre neconștientă perfecționare a calificării: — Dacă ne gîndim bine, nu mai am prea mult pînă la pensionare, însă selen de a fi la zi cu tot ce e nou în domeniul învățămîntului, în practica pedagogică nu mă părăsesc nici o clipă.

Discuția continuă pe tema metodelor de predare tipărite de Editura didactică și pedagogică, ce înseamnă sprijin pentru învățători și profesori, înlocuitorul meu cumpărase, tocmai, două dintre acestea: „Orientări noi în metodologia studiilor limbii române la ciclul primar” și „Compozițiile în școală”.

Predarea limbii române este esențială, cititul și scrisul au un rol decisiv în activitatea de învățare, dar și în cea afectivă, patriotică. Am băgat de seamă cu toții că unii tineri se multumesc să folosească, în vorbirea curentă, o sută, două de cuvinte, unele din așdoul străzilor, și asta. De aceea, punînd accentul, de la vîrste mici, pe frumusețea expresiei, pe curățenia limbajului, repet, ne facem o datorie patriotică.

Educația socialistă începe cu abecedarul.

Campania agricolă de toamnă

ZILE HOTĂRÎTOARE PENTRU STRÎNGEREA RECOLTEI

Legume sînt, cum le valorificăm?

Un puternic factor mobilizator:

Munca politică a organizațiilor de partid

Campania agricolă de toamnă. Acum se verifică cel mai bine, prin proba faptelor concrete, capacitatea organizațiilor de partid de a mobiliza oamenii și organizațiile de partid de la sate și organizațiile de partid de la sate.

Înca de la sfîrșitul lunii august, Comitetul județean de partid Tulcea a luat măsuri organizatorice speciale menite să asigure prezența în unitățile agricole a tuturor activiștilor de partid, de stat și ai organizațiilor de masă. Alături permanent în unitățile agricole, cînd și în amănunt problemele cu care acestea se confruntă, activiștii repartizați de comitetul județean de partid au o contribuție directă la elaborarea programelor de lucru pe culturi, la stabilirea sarcinilor zilnice obligatorii pe tractoare, combine, mijloace de transport și formatei de muncă. S-a stabilit precis, pe bază de grafice, unde va fi dirijată recolta strînsă de pe fiecare țară, pe cine va ajuta sau pe cine va ajuta să lucreze, o echipă sau o formație de mecanici.

În această activitate concretă: la sfîrșitul lunii august, Comitetul județean de partid Tulcea a luat măsuri organizatorice speciale menite să asigure prezența în unitățile agricole a tuturor activiștilor de partid, de stat și ai organizațiilor de masă. Alături permanent în unitățile agricole, cînd și în amănunt problemele cu care acestea se confruntă, activiștii repartizați de comitetul județean de partid au o contribuție directă la elaborarea programelor de lucru pe culturi, la stabilirea sarcinilor zilnice obligatorii pe tractoare, combine, mijloace de transport și formatei de muncă. S-a stabilit precis, pe bază de grafice, unde va fi dirijată recolta strînsă de pe fiecare țară, pe cine va ajuta sau pe cine va ajuta să lucreze, o echipă sau o formație de mecanici.

Insemnări din județul Tulcea

ce se cer grabnic eliminate. Ne vom referi numai la una din ele — la planificarea muncii. Prin chiar de la organizarea de partid al acestor activități, tovarășii unitari asupra muncii politice și organizatorice necesare a fi depuși în această campanie. Faptul că organizațiile de partid, celelalte cadre din conducerea consiliului unic și-au schițat un plan de muncă săptămînal, arată că el s-a lăsat pur și simplu copleșit de lucrul activității curente, de sarcinile zilnice, care — este adevărat — sînt destul de multe și deloc ușoare. Se cereau — dar nu erau — clar definite, prin programul de lucru, acțiunile concrete ce vor fi întreprinse, nu numai pentru a se asigura desfășurarea în bune condiții a campaniei agricole de recoltă, ci și pentru ca toate lucrările ulterioare — de arat și semănat — să fie efectuate în termenele stabilite și la cel mai ridicat parametru calitativ.

O situație care demonstrează că măsurile bune întreprinse la începutul campaniei agricole, precum și unor acțiuni concrete, operative, de reală eficiență organizatorică și politică, în timpul campaniei în multe locuri — li se pot adăuga noi și energice măsuri, asigurându-se o mai bună organizare a muncii, un control pe măsura urgenței și importanței sarcinilor actuale din agricultură. Mai cu seamă că județul Tulcea se numără, deocamdată, printre județele mult rămase în urmă la recoltarea porumbului.

Virgil GHEORGHITA

Cu ce probleme se confruntă Telemannul — unul din județele mari producătoare de legume

grădinii erau sortate și expediate imediat. Mai greu se stă din acest punct de vedere în unele cooperative agricole. La Cernetu, grădina era aproape goală. Primarul comunei Mirănești, Dumitru Grasa, aflat la fața locului, ne prezintă situația forței de muncă. Comuna — cu două cooperative agricole — are 7.000 de locuitori, din care 1.500 sînt cooperatori, 1.600 — pensionari sau inapți de muncă, 125 lucrători din unitățile economice și instituțiile comunei și 700 navetisti. Prima concluzie care se desprinde este că, acum cînd vremea devine schimbătoare pentru a se preveni pierderea de roade din grădini, trebuie mobilizate forțe suplimentare. Și nu numai la Cernetu, ci și la Draceia, Slobozia, Mindra, Crîngeni, Stejaru, unde există roșii

În grădinile asociației economice de stat și cooperative Zimnicea, județul Telemann, legumele sînt recoltate ritmic, sortate cu grijă și expediate beneficiarilor. Foto: I. Hertege

O problemă-cheie a progresului economiei naționale

AZI, ÎN INDUSTRIA CHIMICĂ

Pentru dezvoltarea și modernizarea industriei chimice, în acest an și în actualul cincinal sînt alocate importante fonduri materiale și financiare. Fondurile care sînt alocate sînt gătite, așa cum este firesc, așa cum o cer interesele economiei naționale, o finalizare cât mai rapidă. O precizare semnificativă: punerea în funcțiune a instalațiilor prevăzute să producă în acest an, precum și alungirea rapidă a parametrilor tehnici și instalarea industriei chimice, să satisfacă o măsură esențială, considerabil mai mare decît pînă în prezent, o serie de necesități pentru activitatea din alte ramuri, cit și pentru export. Este vorba de îngrășăminte chimice, fibre artificiale, produse petrochimice și multe altele.

Iată un argument care pledează convingător pentru intensificarea eforturilor tuturor factorilor cu responsabilitate în acest domeniul în vederea respectării riguroase a termenelor de punere în funcțiune pentru fiecare capacitate și instalată planificată, fără excepție. Din această perspectivă, reține atenția faptul că, în nouă luni din acest an, au fost terminate și au intrat în producție numeroase noi instalații. Altele se află în stadiu de execuție avansată și, chiar în probe tehnologice.

Cu toate acestea, numărul mare de capacități care trebuie să intre în funcțiune, în perioada care a mai rămas din acest an, impune adoptarea unor măsuri energice și suplinitoare pe toate stadiile, fără excepție, în scopul accelerării ritmului de construcții și, în special, al celui de montaj tehnologic. Iată de ce am fixat obiectivul anchetă „Scinteia” de azi asupra unui șantier al chimiei.

Pe șantierul Combinatului de îngrășăminte chimice Slobozia:

Un început de redresare, dar prea timid

Dacă toate capacitățile de producție prevăzute pentru etapa a doua de dezvoltare a Combinatului de îngrășăminte chimice Slobozia ar fi fost date la timp de la început, în urmă cu patru ani, cantitatea de îngrășăminte care ar fi urmat să fie produsă în acest interval ar fi asigurată necesarul întregii țări pe un an întreg. Acesta este pe scurt rezultatul nerealizării unor ample lucrări de investiții care urmează să dubleze capacitatea de producție a combinatului.

Cum stau lucrurile în momentul de față? Construcțiile propriu-zise au fost realizate în mare măsură. Există însă serioase rămășițe în urmă la montaj, concretizate în restanțe așteptate, atât la fabrica de amoniac, cit și la cea de uree. Ce se impune pentru recuperarea cit mai grabnică a restanțelor? O discuție comună cu reprezentanți ai beneficiarilor și ai constructorilor a pus în lumină câteva direcții de acțiune demne de atenție.

În primul rînd, deși a preluat un „pasiv” considerabil, actuala conducere a șantierului de montaj face eforturi pentru a scurta termenul de dare în funcțiune. Tovarășul Dan Rameder, șef de lot, a subliniat cu

Toate investițiile planificate — puse în funcțiune la termenele stabilite!

mină, deși ea ar trebui terminată într-o zi. Am instituit săptămînal un comandament, însărcinat cu analiza lucrărilor urgente. Dar măsurile stabilite cu acest prilej nu se realizează decît în proporție de circa 60 la sută.

Cel puțin acum, cînd lucrările se află într-o evidentă redresare, monitor este chemat să facă eforturi pentru a asigura integral forța de muncă necesară. Mai ales că la sistemul de expediție a producției finale, benziile transportoare, podul basculant, mașinile de tractat vagoane, la instalația de epurare chimică — toate din cadrul fabricii de uree — sînt multe lucrări neîncheiate și ne terminate, ceea ce impune un volum suplimentar de forță de muncă.

În același timp, nîl organizarea tehnică a forței de muncă existente nu și-a intrat pe deplin în drepturi. În mai multe zile am fost prezenți pe șantier pentru a urmări concret cum se desfășoară munca.

În atenția unor furnizori...

● Creaște puțin timp, în cadrul Combinatului chimic din Craiova, sînt planificate să intre în funcțiune două noi și importante instalații: de alcool polivinilic și de acetat de polivinil. Cu o condiție însă: ca ultimele utilaje și echipamente tehnologice — cu rol conducător în procesul de producție — să fie livrate cit mai rapid. Deși furniturile de lucru sînt asigurate, iar montajul începe, gata în orice moment să preia și montajul utilajelor restante, furnizorii acestora nu lasă deloc impresia că se grabesc să-și onoreze obligațiile ferm asumate prin contracte și înțelegerea ulterioară de repetate promisiuni. Nici întreprinderea mecanică de utilaj chimic din București — datorată retractorie în greutate de 240 tone — nici întreprinderea de utilaj tehnologic din Buzău — restanță cu serpentine, cîntărind peste 100 tone — nu mai dau practică nici un „semn de viață”. Explicația? Nici una. Poate că are ministerul coordonator de spus și de făcut ceva în această problemă.

● Așa cum tot conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini este așteptată să întreprindă acțiuni energice și pentru impulsionarea altor furnizori restanțieri. Acțiuni și măsuri cu atît mai necesare cît este vorba de investiții cu termene de punere în funcțiune pînă la sfîrșitul acestui an. Bunăoară, pe șantierul Combinatului chimic din Giurgiu, la instalația de sinteză organică lipsesc 400 tone din cele mai diverse tipuri de utilaje, iar la instalația de epilochidrină — alte 100 de tone de mașini și echipamente. Un alt șantier afectat: cel al Combinatului de fibre poliestere din Corabia, unde o „buturugă mică” — 44 tone de agregate de etirare și convertire — amenință să „răstoarne” calea de beneficiarului de a pune în funcțiune acest obiectiv în perioada imediat următoare.

...și constructori

● Concret, este vorba despre neasigurarea fronturilor solicitate la montaj, cu toate că utilajele se află de multă vreme în stoc. În discuție sînt trustrile de

construcții industriale din Ploiești și Ploiești și cel de construcții chimice de la Mîdia-Năvodari care, în ansamblu, nu au creat condiții de lucru montajului pentru un volum de peste 1.200 tone de utilaj. O cifră deloc de neglijat, mai ales că privește instalații prioritare, programate să intre în producție pînă la sfîrșitul anului: de DMF și separare paraxileni (Combinatul petrochimic de la Mîdia-Năvodari), electrozi (Combinatul chimic din Rîmniciu Vîlcea) și de cocșare (Rafinăria Brazi).

O întrebare conducerii Ministerului Industriei Chimice

De ce nu o interesează soarta unor dintre proiectele de investiții? Ne referim la necesitatea unor însemnate cantități de materiale speciale, necesare montajului: 22.000 m² țevi inoxidabile și slab aliate, 14.000 buci de fitinguri (coturi, teuri, reduții), 8.000 buci de armături speciale. Toate trebuie asigurate de către beneficiari și sînt necesare pentru capacități de puneri în funcțiune în cursul acestui an; la combinațiile petrochimice de la Teleorman, Brazi, Borzesti, Mîdia-Năvodari și la întreprinderile de fibre artificiale din Brăila și Dej.

La fel de precară este situația livrării de chituri anticorozive. Realitatea este că orice programare a livrării, stabilită chiar de conducerea ministerului, este sistematic încălcată. Motiv pentru care este pusă sub semnul incertitudinii execuția unor volume importante de lucrări anticorozive pe șantierul întreprinderilor de fibre artificiale din Suceava, Brăila și Dej. Reamintim conducerii ministerului că, de pildă, pentru lucrările de la Suceava și Brăila au fost livrate, în decurs de nouă luni din acest an, în medie, de 10 ori mai puține chituri decît cantitatea prevăzută. Și un amănunt semnificativ: prin însăși natura ei, această categorie de lucrări nu poate fi realizată decît pînă la începerea timpului friguros.

Grupaj realizat de Cristian ANTONESCU

SEMNAL DE LA FATA LOCULUI

transmise de corespondenții „Scinteia”

Cînd totuși pun umărul, C.A.P. Săuila de Climpie, județul Mureș. De dimineață, peste 500 cooperatori culegeau manual porumbul pentru a economisi mari cantități de carburanți. Și, tot în acest scop, pe colinele din jurul localității, greu accesibile autocamionelor cu remorci, cele 40 atele ale cooperativei, la care se adăuga cele ale membrilor cooperatori, transportau fără întrerupere porumbul la punctele de depozitare sau direct în bazele de recepție. (Gheorghe Giurgiu).

În sprijinul consătenilor. Cooperatorii din Jirlău, județul Brăila, au hotărît să recolteze manual porumbul de pe întreaga suprafață de 580 hectare. Lor li s-a alăturat în aceste zile și unii fii ai satului, veniți să-și petreacă o parte din concediul de odihnă la Jirlău. Deușdă, alături de cooperatoarele Zizica, Puiu, Luca și fiul acestuia, tînărul Zamfir Puiu, lăsat mecanic la întreprinderea „Tractorul” din Brașov. În echipa condusă de cooperatorul Vasile Tanislav, venit de cîteva zile, a lucrat și feciorul său, Constantin Tanislav, venit în concediu de la Cugir. Și ca ei sînt și alții. Concediu activ, cu folos pentru obște! (Corneliu Trîmb).

Cum prețuiești timpul? La C.A.P. Cornu Lunii, județul Suceava, în actualitate este semănatul grîului. Nimic deosebit, doar asta-i o principală lucrare de sezon. Deosebit e altceva. Șeful lotului nr. 4, inginerul Mihai Tudose, era prezent în cîmp, coordonînd munca celor cinci mecanizatori care pregăteau 90 hectare pentru a fi însemnate. În schimb, la ferma vecină, unde este brigadierul Aurel Cîloș, patru tractoriști repartizați la arături au pierdut o zi de lucru din cauza indispoziției lor, a dezinteresului șefului de fermă și a șefului secției de mecanizare. Așa prețuiești unii orele, iar alții risipești zilele. (Sava Bejinariu).

Dulcele... cu gust amar. În stația C.F.R. Băleni, județul Vaslui, s-au adunat adevărați muncii de sfecă. Să tot fie cam 1.900 de tone. Muncii care au început acum să-și tîmbeze. De ce? Din lipsa de vagoane, la fabrica din Roman nu se expediază decît două-trei vagoane pe zi. Vreo 800 tone de sfecă stau aici de peste două săptămîni. Și muncii cu sfecă sosește mereu de la Valeni, Dănești, de la Teleajna și Codăești. Numai vagoane nu sosește, iar „muncii” crește, sfecă se incinge. Iată un soi de responsabilitate care-ți lăsa gust amar! (Petru Necula).

Fără acoperire. În gara Dorohoi, județul Botoșani, 16 vagoane încărcate cu cartofi (50 tone capacitate fiecare) au așteptat zilele pierzătoare spre Capitală. De ce această amînire? Au lipsit prelatele pentru acoperirea lor. Cînd, în sfîrșit, s-au procurat prelate, o altă gamărie de vagoane, constituită între timp, din același motiv a trecut pe linia moartă. Cine trebuia să asigure prelatele pentru acoperirea vagoanelor? Tot... C.F.R.-ul. Care de data aceasta nu are nici o acoperire. (Silvestru Alileu).

Bețe, dar unde-s roțile? Tractoristul rutierist Florea Grigore, de la C.A.P. Păulești, județul Satu Mare, transporta porumb la baza de recepție cu singură remorcă în loc de două, cum prevăd normele în vigoare. „Așa m-a trimis șeful meu, celelalte remorci i s-a defectat un cauciuc” — a răspuns el la întrebarea unui agent de circulație. I s-a arat atenția să mai aștepte o remorcă. Peste două zile, la un alt control, același tractorist a fost surprins transportînd porumb tot cu o singură remorcă. De data aceasta nu mai aștepta, ci a rămas pe loc, cu o singură remorcă, în fața unei roți care se răsucea. „De ce îmi puneți bețe-n roate cînd sînt în plină campanie?” Bețe-n roate nu-i pune nimeni, că roate nu are decît patru în loc de opt. Cine trebuie să le asigure? (Octav Grumeza).

Una-n grafic, alta-n trafic. În grădinile din județul Giurgiu se strîng de zor legumele. Dar transportul nu este corelat cu cîștigarea. Potrivit graficului, Capitala ar trebui să preia zilnic 250 tone de roșii. De obicei se ridică cîntărit de roșii în cazuri furtive, aproape 150 tone. Iată în ce ritm au fost asigurate mijloacele de transport: sîmbătă — două, duminică — unul, luni — zece, marți — 43, miercuri — din nou numai două. Dacă situația va persista, cînd vor ajunge la consumatori sau la fabricile de conserve cele 250 tone de roșii și alte mari cantități de legume care se mai găsesc în grădinile județului? (Petre Cristea).

Multe promisiuni... Cîmpul cooperativei agricole din Săruț, județul Călărași, este plin de masă verde. Dar, pe zi se însulează abia 30-40 de tone. Arăturile pentru orz și grâu s-au făcut doar pe jumătate din suprafață. De ce se desfășoară atît de încet lucrările? Conducerea S.M.A. Frîsnet, care a încheiat contracte cu unitatea pentru toată gama de lucrări, a promis că va trimite „în plus, 15 tractoare, dar nu s-a înțeles de cuvînt”. Promisiunile care zilnic pentru că, se știe, de promisiune nu e greu. (Rodica Simionescu).

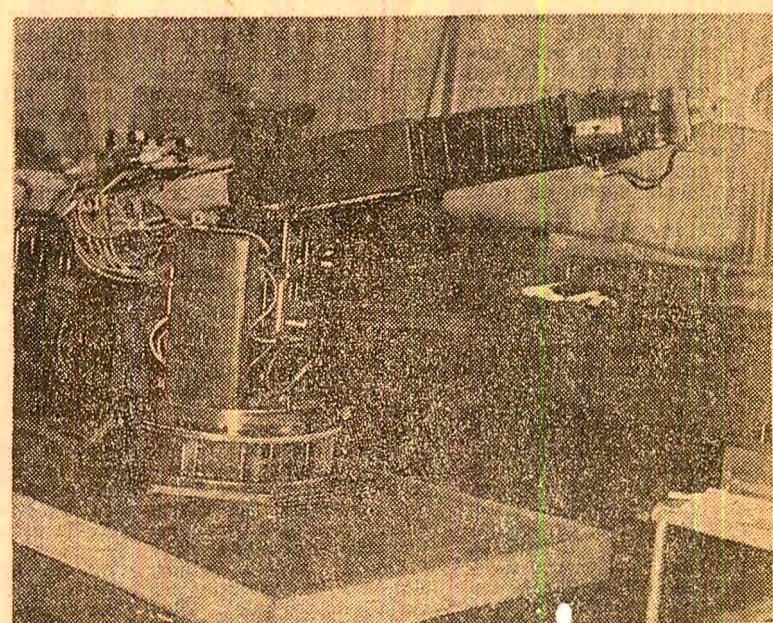
NOUTĂȚI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE ROMÂNEȘTI

Cocs din huiță inferioară

La Institutul de cercetări metalurgice din București a fost elaborată o tehnologie de fabricare a cocsului mărunt, utilizat pentru aglomerarea minereurilor de fier, fieroalajelor etc., în componența cărora intră huiță slab coafabilă și energice din țară. Față de procedeul actual de fabricare a cocsului mărunt prin fluidizare, noua tehnologie asigură reducerea consumului specific de cărbune cu circa 300 kg pe tonă de cocs. În prezent, pe vederea aplicării în producție a acestei tehnologii se întocmește proiectul pentru construirea unei baterii de fabricare a cocsului.

Roboți industriali de mare capacitate

În laboratoarele Institutului de cercetări științifice și inginerie tehnologică pentru mașini-unelte din București au realizat o instalație de tratament termic în vid, cu pereți reci. Ea este destinată efectuării de tratamente termice (recoacere, călîri, brazări, interzări) și unor tratamente termochimice speciale. Comparativ cu celelalte cupatoare de tratament termic în vid, cu pereți calzi, instalația recent omologată prezintă avantaje importante: funcționează cu un vid mult superior, asigură o temperatură ridicată — pînă la 1.300°C, viteze mai mari de încălzire și de răcire, posibilități rapide de adaptare tehnologică; ca urmare, piesele tratate dobîndesc caracteristici tehnice superioare față de cele tratate prin folosirea tehnologiilor clasice. Prin utilizarea noulor cupatoare se pot realiza importante economii de metal, reducerea consumului de energie și diminuarea poluării. (Vlaicu Radu).

DIN CARTEA MARILOR ÎMPILINIRI SOCIALISTE ALE POPORULUI CONDUS DE PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

Azi,
județul
Dimbovița

**Ani de renaștere economică
și spirituală**

Fiore RISTACHE

prim-secretar al Comitetului județean Dimbovița al P.C.R.

Fină acum trei decenii, ce alt mare motiv de mândrie aveau dimbovițenii decât trecutul încărcat de glorie al Tirgoviștei? Cum bine știe, nici unul! Fosta „cetate de scaun” fusese dată uitării, ca și celelalte localități ale țării. Astăzi însă, temeinice motive de mândrie sînt marile cetăți industriale, marile prefaceri înnoitoare din agricultura județului, din învățămînt, din viața științifică și culturală. Anii plutei și construcției socialiste, dar îndeosebi perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, au dinamizat viața economică și socială a județului, au redat oamenilor acestor locuri adevărată demnitate. Într-un timp istoric scurt, în județul Dimbovița au fost construite numeroase obiective industriale, blocuri de locuințe, gaze, edificii de cultură și sănătate, s-a schimbat radical înfățișarea orașelor și satelor, modul de viață al oamenilor.

Marile realizări înscrise în cronică acestor ani de adevărată renaștere economică și spirituală apar indisolubil legate de numele și viața secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Sînt vii în inimile dimbovițenilor toate acele momente de rucă din istoria contemporană a acestor meleaguri, cînd secretarul general al partidului, aflat în vizite de lucru în județ, le-a făcut cunoscut, prăgînd realitățile de astăzi, că vechea „cetate de scaun” tirgoviștea va deveni o puternică cetate a oțelului și a construcției noișii.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul, revoluționarul, conducătorul țării, ce trăiește mereu la cea mai înaltă tensiune, luminat de pașimul său fierbinte și de convingerea că ridicarea patriei pe cele înalte trepte de progres și civilizație socialistă solicită energia și clipa, a venit de mai multe ori în județul nostru. Și de fiecare dată, prin însușirea chemării ce ni le-a adresat, prin indicațiile date, a conferit un sens mai adînc, mai cutăzător aspirațiilor noastre, muncii noastre, angajării noastre în edificarea noii țări. A crescut forța de creație a oamenilor muncii din Dimbovița, a crescut preocuparea pentru o mai bună valorificare a resurselor naturale și umane, pentru înfăptuirea exemplară a sarcinilor revin în industrie, în agricultură, în întreaga activitate economică.

Județul Dimbovița a beneficiat în perioada 1966-1982 de investiții nenumărate aproape 45 miliarde lei. La Tirgoviște, Găești, Moreni, Pasa, Fieni și Iltu s-au construit platforme industriale moderne, în anul 1968 județul avea o producție industrială de 3,4 miliarde lei, astăzi are unități care dau singure un asemenea volum de lucru. Am realizat, în anul 1981, în numai 11 zile, producția anului 1977, iar pe cea a anului 1975 în 74 de zile. O parte însemnată a urilor de producție se obține prin asigurarea unei ridicate producții a muncii, care a crescut de trei ori față de anul 1965.

Județul Dimbovița, la fel ca în întreaga țară, în acești ani a fost după Congresul al IX-lea al partidului au fost puse în

are toate energiile creatoare ale oamenilor muncii, toate resur-

de inițiativă și spirit revoluționar. Mărește transformări au prins

în satele și orașele dimbovițene, profunde înnoiri au cunoscut

aceste ășezări. Dimbovița acestor ani este replica, peste secole,

chii și glorioase „cetăți de scaun”, o replică modernă, demnă

epoca pe care o trăim. Iar dimbovițenii, prin munca lor redolentă,

asurată fără preget, își sporesc zi de zi bogăția și frumusețea.

De la „cetatea de scaun” la cetățile moderne

ale civilizației socialiste

Mircea la Vladimirescu. Un singur nume

să nu fie scris cu

amintirilor Tirgoviștei.

leagăn al luptelor și

șililor patriotice. Ce

credință și de virtu-

ăși trecut voi!” (Ion

ome îndelungată a ju-

eseabil de important:

porului român, oda-

a capitalei la Bucu-

la jumătate a veacu-

ica, Tirgoviște a in-

, să se stingă. Peste

alatădă s-a aternut

sării guvernărilor din

a au urmat. Abia în anii

și construcției socialiste,

după cel de-al IX-lea

al partidului, a început

re-nașterii ce a fost „cetate

Si, odată cu Tirgoviște,

ntregul județ.

r pentru ce orașul atît de

cit // Acum între orașe e

ai umiliți?” (Grigore Ale-

rescu).

pt, expresia „cel mai umi-

semnificație numai în com-

cu trecutul încărcat de glo-

cu altfel Tirgoviște nu

cepție de la regulă; el im-

soarta micilor orașe ale

inate de provincialism și

ie forță economică. Numai

a dezvoltare economică

noului timp socialist al pa-

sos orașul și județul din

Dimbovița, producția

ă este, în prezent, de 31

mai mare decât în 1939 și

ie ori mai mare decât în

oriuri substanțiale a înre-

și producția agricolă, care

ti, în anul 1981, de 3,9 ori

din 1939 și de 4,8 ori pe

1950. Industrializarea, dez-

armonioasă, echilibrată a

ei județului au schimbat din

viața tuturor localităților

pe aceste străvechi mele-

rgoviștea adormie pe re-

rutine” (D. Bolintineanu).

Industria a fost în stare

rașul din starea de som-

ni-a fost harărită. Odată

y noulor obiective în-

egui județ s-a trezit

„Fie ca focul continuu din noua vatră siderurgică tirgovișteană să contribuie din plin la progresul și prosperitatea poporului român și patriei noastre socialiste”

NICOLAE CEAUȘESCU

Temelia modernizării industriei județului — hotărârile Congresului al IX-lea

Valoarea producției industriale a județului nu depășe, în anul 1968, suma de 3,4 miliarde lei. Ea a crescut însă de aproape opt ori în perioada de după cel de-al IX-lea Congres al partidului, ajungînd în prezent la 24 miliarde lei.

● **CONSTANTIN STAN** — strun-gar la întreprinderea de utilaj chimic din Găești: „Aveam 18 ani în 1969. Abia absolvise școala profesională la Dej, în județul Cluj. Am fost repartizat la Găești, la întreprinderea de utilaj chimic. Era prima mare unitate industrială ridicată în județ. Alături se efectuau măsurătorile topografice pentru întreprinderea de frigiderie. În acel an, cu emoție și cu bucurie l-am în-timpinat în uzina noastră pe secre-tarul general al partidului. A discu-tat deschis cu noi. Și tot deschis ne-a spus că trăim momente de care depinde locul ce îl va avea România în rîndul țărilor socia-liste, al tuturor națiunilor lumii. A precizat, atunci, că numai indus-trializarea este în măsură să asi-gure înscriserea patriei noastre pe coordonatele civilizației moderne; că fără industrie am continua să rămînem în urma țărilor dezvoltate ale lumii. Prefigurînd viitorul apro-piat, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a asigurat că în Dimbovița, județ ce fusese eminentement agrar, se vor înălța importante obiective industriale. Dar a adăugat că nimic nu poate veni de-a gata, că tot ceea ce urmează să înfăptuim nu va putea fi decît rodul muncii și creației noastre. Ne-am suflăcut mi-necile și am trecut la treabă. A-cum realizăm utilaje-unice și pie-șe de schimb într-o gamă largă, de la 300 de grame la 100 de tone. Uzi-na din Găești a devenit mecanicul-sef al industriei chimice roma-nesti”.

Față de anul 1965, numărul locurilor de muncă în întreprinderile județului este acum mai mare cu 90 000

● **VASILE SOLCAN** — maestru la Combinatul de oțeluri speciale din Tirgoviște: „În anul 1971 lu-cram la Hunedoara. Am fost, atunci, detașat la Tirgoviște, unde avansa construcția marelui combinat meta-

Jurgie. Și am rămas aici. La 14 de-cembrie 1978, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a intrat în func-țiune primul buștor. Pastrez, cu dragoste, o fotografie: eu, maestrul oțelar, stînd de vorbă cu secretarul

general al partidului. Ne-a adresat, tuturor, cuvinte ce ne sînt și azi vibrante îndemnuri, direcții clare de gândire și acțiune. Ne-a cerut să generalizăm experiența înaintată, pentru ca întreaga noastră activi-tate să se înscrie în parametri eficienței maxime. În mai puțin de 10 ani producția combinatului a crescut de cinci ori. A sporit con-tinuu și numărul locurilor de muncă.

Azi, în „cetatea de foc” a Tirgo-viște lucrează peste 7 000 de oa-menii ai muncii. S-a constituit un colectiv puternic, au venit mulți tineri, au învățat meserie, iar acum ne intensificăm strădanile pentru ca noua calitate a muncii să nu rămînă numai o idee frumoasă, ci să devină o realitate a tuturor și a fiecăruia dintre noi”.

După 1965 s-a trecut, în temeiul unei concepții înaintate, revo-luționare, la modernizarea structurilor economice ale județului. Semnificativ, în acest sens, este faptul că în prezent ponderea construcțiilor de mașini în industria dimbovișteană este de 42,2 la sută.

● **MIRCEA IANULESCU** — in-giner-sef la întreprinderea de uti-laj petrolier din Tirgoviște: „Secre-tarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a vizitat de mai multe ori uzina noastră. Și fie-care vizită s-a soldat cu un nou program de dezvoltare a unei uni-tăți industriale cu o vechime de peste 100 de ani. Sensul acestor programe nu poate fi înțeles bine decît în contextul larg al întrecii economiei dimbovițene. Ori de cîte ori ne-a vizitat județul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a ridicat proble-ma valorificării depline a resurse-lor naturale și de muncă. Pe baza indicațiilor secretarului general al partidului, s-a acționat pentru asi-gurarea unei structuri echilibrate între industrie, agricultură, trans-porturi, învățămînt, creativitate ști-ințifică. Au sporit, totodată, pre-ocupările pentru îmbunătățirea con-dițiilor de lucru, pentru perfec-

narea pregătirii profesionale, pen-tru creșterea eficienței economice. Avînd în vedere ponderea în ca-drul economiei naționale, Dimbovița deține locul I pe lîră la extracția de țitei și producția de lămpi electrice; locurile II și III la ci-menț și produse electronice; locu-rile IV—X la oțel, cărbun, pro-duse electrotehnice, fire de bum-bac, lacuri și vopsele. S-a impus în-că un pas înainte: dezvoltarea puternică a industriei constructoare de mașini. Și nu prin retusarea unor îndeletniciri tradiționale, ci prin înnoirea radicală a producției. Acest pas a fost făcut cu ferme-tate. Modernizarea din temelii a uzinei noastre, transformarea ei dintr-o întreprindere de reparații într-o puternică unitate construc-toare de mașini, în care lucrează peste 11 000 de oameni! În muncă, constituie, în acest sens, dovezi grăitoare”.

Dacă pregătirea profesională a oamenilor muncii ar fi rămas la nivelul din 1965, astăzi ar fi fost nevoie, pentru realizarea actualei producții industriale, ca forța de muncă să numere dublul populației județului, adică un milion de persoane. Or, în prezent numărul personalului muncitor nu depășește 140 000. Diferența este acoperită de competență, de un înalt grad de calificare, în condițiile con-struirii unor întreprinderi ultramoderne.

● **ION BOGORODITĂ** — maestru la întreprinderea „Oțelinox”. După întreprinderea de frigiderie din Găești, după Combinatul de oțeluri speciale, după „Automecanica” Mo-reni, după „Saro”, după „Romlux”, a intrat în funcțiune și întreprin-derea la care lucrez acum: „Oțelinox”. O adevărată minune a tehnicii. Potrivit opiniilor unor specialiști de peste hotare veniți în schimb de experiență, astăzi, în lume, nu există o unitate similară care s-o egaleze. Desigur, liniile ultramoderne, complet automatiza-te, impun o calificare corespunză-toare. Cifrele arată cit de mult a crescut, din 1965 și pînă acum, competența profesională a oame-ni-

lor muncii din întreprinderile ju-dețului. Este un lucru bun. Dar nu am ajuns la capătul drumului. Re-cent, cînd ne-a vizitat uzina, secretarul general al partidului ne-a cerut să învățăm și iar să învățăm. La „Oțelinox”, în acest adevărat avanspost al viitorului, peste 80 la sută dintre muncitorii au absolvit cel puțin liceul. Aici inten-ligenta, spiritul creator, inventiv-tatea sînt solicitate intens. Și ca să facem față exigențelor de fie-care zi ale muncii, trebuie să ne pregătăm zilnic. Este, aceasta, noua condiție a muncitorului confruntat direct, la locul său de muncă, cu revoluția tehnico-științifică”.

Pasiune, competență

Se inseraseră la Petrești. Oamenii se înfocaseră de la muncă și pe străzi, în case anima-ta lua, treptat, locul liniștii ce a stăpînit toată ziua comu-na. Președintele cooperativei agricole de producție, inginerul NICOLAE NEACȘU, și-a încheiat și el ziua de lucru. Așa că dialogul pe care îl propu-nem începe cu... ceasurile de răgaz.

Faptul are semnificații adînci. Pentru că modul în care oamenii își petrec timpul liber reflectă două aspecte deosebit de importante: nive-lul lor de trai și gradul lor de cultură. Ați văzut casele din Petrești: mari, frumoase, com-fortabile. Și știți că aproape nu există casă fără antenă de televiziune. Aș adăuga că nu există casă fără o bibliotecă bogată. Astă-seară face repeți-țiile ansamblului folcloric pe a dus faima cîntecului și dansului românesc în multe țări.

— Cum sînt oamenii din Pe-trești?

— Sînt harnici, îi pasionează munca în agricultură, au o bună pregătire profesională. Și încă ceva: își iubesc comu-na. La noi nu se înregistrează fluctuații, așa că am putut asigura continuitatea activității în sectoarele de bază. Din 1973, de cînd sînt președinte, nu-mi amintesc să fi plecat vreun in-grijitor din secolul zootehnic. Formațiile de lucru s-au sudat, fiecare cunoscîndu-și răspun-derile și acționînd pentru a și le îndeplini cit mai bine. Ne-am stădît, apoi, cu nici o clipă oamenii să nu rămî-nă departe de noutățile științei agrozootehnice, să le cunoa-scă, să și le însușească, să le aplice. Și iată, am reușit să obținem producții-record pe terenuri cu un potențial pro-ductiv scăzut. În anul 1965—1970, la grâu, la orz, la porumb producțiile medii la hectar nu depășeau, în cooperativa noastră, 1 200 și 1 500 kg; în zooteh-nie, o vacă dadea 1 200 litri de lapte, iar o oaie 1,8—2 kg lînă. Acum, producțiile de grâu, orz, porumb sînt de 4—5 ori mai mari; o vacă dă, în medie, 4 500 litri de lapte, iar o oaie 9,8 kg de lînă. Valoarea pro-ducției a crescut de la 4 mi-lioane lei în 1965, la 42 milioa-ne lei în prezent.

„Frumosul de Voinești”...

1930 este anul înfîntării Stațiunii de cercetare și pro-ducție pomologică din Voinești. Început mai mult decît mo-dest: livezi îmbătrînite, neîn-grijite, au fost înlocuite cu cele noue, cu o tehnologie de apuratură rudimentară; clădiri neocorespunzătoare; personal restrîns.

1969 este anul primei vizite la Voinești a secretarului ge-neral al partidului. A fost un moment de radicală cotitură pentru stațiune. După această vizită au fost moderniza-te laboratoarele, s-a trecut intens la perfecționarea pre-gătirii cercetătorilor. Dar, mai ales, au fost stabilite obiective dintr-o altă manieră: cî-te-zătoare; întreaga activitate de aici s-a identificat cu proble-mele de fond ale pomiculturii. Rezultatele obținute sînt re-marcabile: au fost omologate noi soiuri superioare de pomi fructiferi, între care reștitul „Frumos de Voinești”; au fost executate cercetări în vederea zonării și microzonării pomu-culturii. Căutăm, în fiecare zi, perfecțiunea, pentru rezultate deose-bite, cu Ordinul Muncii clasa I, cu Meritul Agricol clasa I și cu înaltul titlu de Ero al Muncii Socialiste.

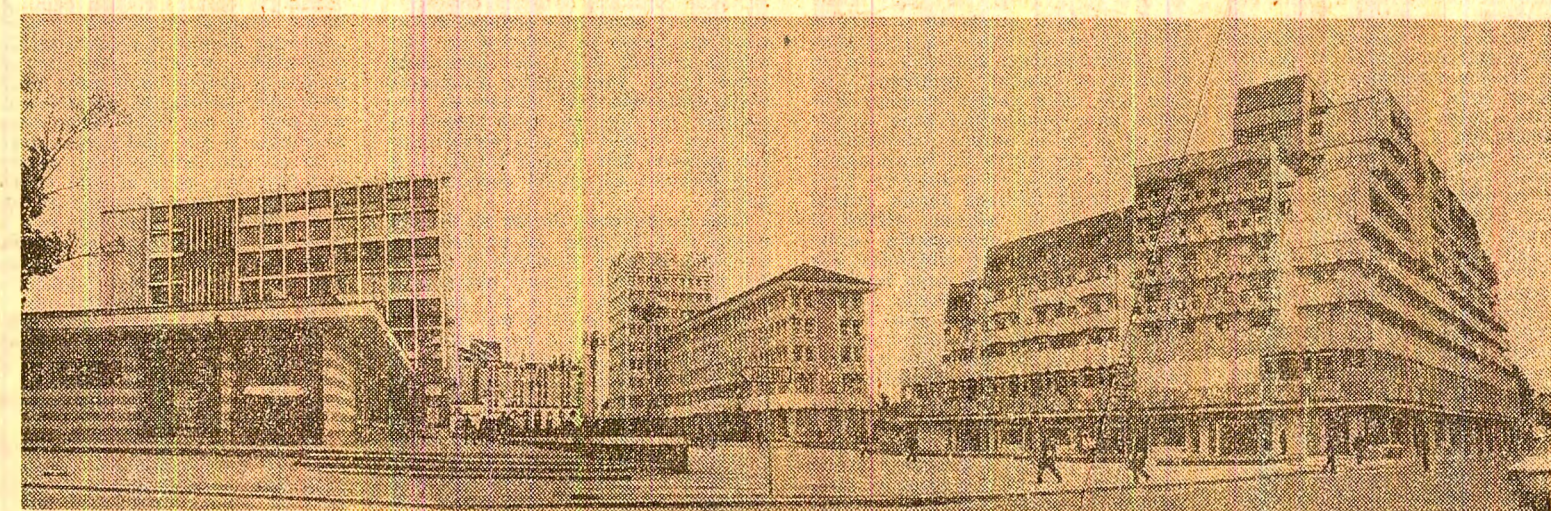
1979 — o nouă vizită la Voinești a secretarului general al partidului. Sînt stabilite noi ob-iective cîte-zătoare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat să se treacă la perfecționarea tehnologiilor de realizare și ex-ploatare a culturilor intensive și superintensive. A cerut cer-cetătorilor să creeze noi soiuri de înaltă productivitate, de talie joasă, robuste și rezistente la temperaturi scă-zute, la brumă, la mază și la alte boli, în vederea asigurării unor producții stabile și de calitate superioară.

1982. Treceam prin livezi împreună cu dr. Ing. Gheorghe Stancu, directorul stațiunii. Ne arată cîteva dintre noile soiuri, puțin pretențioase la îngrijiri și tratamente, rezis-tente la boli, așa cum a indicat secretarul general al partidu-lui. Nu li s-au dat încă nume distincte. Au denumiri de cod: „317”, „117/91” etc., etc. Nu peste mult timp însă vor intra în producție „de serie”.

E toamnă, și la Voinești se

coe merele — bogate daruri ale

naturii și ale minții omenești.

Odată cu constructorii uzinelor moderne, la Tirgoviște au sosit și arhitecții...

Pagină realizată de
Adrian VASILESCU
și Gheorghe MANEA

Gh. MITROI

40 365